

til at klage over den sammensætning, denne Kommission har haft gennem Tidene. Den første Kommission var fra 1858. Den bestod af en Jurist, Stadslægen, en Apoteker, en Borgerrepræsentant, der var Grosserer, og en Materialist. Kommissionen af 1867 bestod af Borgmesteren i København, Etatsraad Larsen, Stadslægen, en Apoteker, en Grosserer og en Materialist. I Kommissionen af 1885 var der Stadslægen, en Jurist, to Professorer, en Apoteker, en Docent, en Raadmand og en Materialist. Kommissionen af 1892 bestod af en Jurist, Stadslægen, en Raadmand, to Apotekere og to Materialister. I 1903 bestod Kommissionen af Stadslægen, en Jurist — Kontorchefen i Justitsministeriet —, en Grosserer, to Apotekere og to Materialister. Den sidst nedsatte Kommission bestod af Stadslægen, Næstformanden i Læge- raadet, en Ekspeditionssekretær i Justitsministeriet, to Apotekere, en Direktør, cand. pharm., og to Materialister. Det forekommer mig, at disse Kommissioner altid er meget upartisk sammensatte, saaledes at Sol og Vind er skiftet lige, og der har jo i dem alle været en Jurist. Naar det ærede Medlem for Odense A. 3. Valgkreds (Eduard Larsen) sagde: Ja, men det er egentlig fejl, thi det bliver saaledes, at Materialisterne trækker i den ene Ende og Apotekerne i den anden, de burde slet ikke være der —, saa tror jeg, det ærede Medlem har Uret. Det er jo noget, man saa godt kender fra mange af den Art Kommissioner eller Voldgiftsdomstole, at begge Parter er repræsenterede, men man sørger saa ogsaa for, at der er et Element, der maa siges at være ganske upartisk, og et saadant Element har der været i disse Kommissioner; i de fleste har Stadslægen været, og i dem alle har der været en Jurist, og vedkommende Jurist har i alle Tilfælde været ganske upartisk. Ser vi for Eks. paa en Domstol, der er saa anerkendt som den tidligere „permanente Voldgiftsret“ og nu „Den faste Voldgiftsret“, er det jo netop et Eksempel paa, at der paa den ene Side af Bordet sad, eller der sidder vel endnu paa samme Maade, Folk valgte af Arbejdsgivere og paa den anden Side Folk valgte af Arbejdere, og midt for Bordenden sidder en Jurist. Og man kan jo ikke sige, at det var helt upartiske Folk, der blev valgt ind i selve Domstolen; det var Folk, der i hvert enkelt Tilfælde selv kunde være upartiske, men de var dog valgte ind, fordi de havde et vist Livssyn. Maaske gælder det ikke slet saa meget Juristerne, men Arbejdsgiverne og Arbejderne var jo netop i særlig Grad Repræsentanter for de forskellige

Livssyn. Og det var der ingen Ulykke i. Der er ingen Skade sket ved det. Det er ogsaa rigtigt, at under selve Domsforhandlingerne kan begge Anskuelser blive repræsenteret, men ved selve Domsafgørelsen opnaaede man hyppigt, og vil forhaabentlig ogsaa endnu opnaa Enstemmighed; der traadte det partiske ganske tilbage. Derfor tror jeg ogsaa, at saaledes som Kommissionerne har været sammensatte, har de virket godt; de forskellige Anskuelser er komne frem deri, men en upartisk Afgørelse har alligevel fundet Sted. Jeg ser heller ikke nogen Grund til, at Kommissionen skulde sammensættes saaledes, som det er foreslaet i Ændringsforslaget. Det er fremhævet, at der skal være en Apoteker, valgt af Apotekerforeningen, en cand. pharm., valgt af Foreningen af pharmaceutiske Materialister, en Købmand, valgt af „Den danske Handelsstands Fællesorganisation“ og et Medlem, valgt af Sygekassenævnet. Man tager her private Foreninger og lader dem være Valgorganisation; men man har ingen Sikkerhed for, at disse Foreninger bliver ved at bestaa. Man tager Foreningen af farmaceutiske Materialister, men det er mig meddelt, at det kun er et lidet Mindretal af Materialisterne i Landet, der er Medlemmer af denne Forening, thi der kræves ikke for at faa Materialistborgerskab, at man skal være pharmaceutisk Kandidat. Jeg maa altsaa fraraade, at man vedtager Ændringsforslag Nr. 9.

Ændringsforslag Nr. 10 gaar ud paa, at der skulde gives nogle almindelige Regler for Kommissionens Indstilling angaaende, hvilke Medicinalvarer der skulde være forbeholdt Apotekerne. Jeg tror ikke, det er heldigt at have en saadan Regel. Jeg tror, der baade kan gøres reelle og formelle Indvendinger derimod. Den reelle Indvendning er den, at Bestemmelsen, taget som den staar her, fører for vidt eller bliver for snæver, aldeles efter som man vil fortolke de Ord, der er brugte i Ændringsforslaget. De er nemlig saa uklare, at de kan fortolkes saaledes, at der bliver en overordentlig vid Ramme for dem. Det, der skulde være det afgørende, er nemlig dette, om der er Grund til for Publikums Skyld at føre den i denne Lov paabudte Kontrol. Det kan siges om en Mængde Nydelses- og Næringsmidler, at der er god Grund til at føre Kontrol med dem. Med Vin og Spiritus føres der til en vis Grad Kontrol. Dernæst kan disse Ord: „Grund til at føre Kontrol med“ ogsaa fortolkes ganske snævert. De kan tænkes kun at gælde saadanne Midler, som maa antages at have en særlig skadelig